

Floydfansen bjöds på ljusshow

P-FLOYD

Gamla stationsområdet
Deje

Det ena Pink Floyd-minnet var häftigare än det andra när flera tusen besökte lilla orten Deje under helgen.

Där fanns enstaka besökare från flera europeiska länder – en av dem var en äldre dam som flög in från England för just detta tillfälle, andra var turister i området. Åldrarna varierade från över sjuttio till under tio.

ME N DE FLESTA var värmlänningar som hunnit med att uppleva livekonserter med Pink Floyd. Andra var Dejebor som passade på att ha fest på hemmaplan och gynna Folkets Hus som står och faller med arrangemanget.

Ett arrangemang som tangerar publikrekordet på 2000 framför den stora scenen på gamla stationsområdet och sattes när Deje fick Sverige-premiären av filmen Pearl Harbour i juli 2001.

Då liksom nu fanns underhållning, öl- och mattält på plats för att roa festivalbesökarna i väntan på mörkret. För liksom filmvisningen går det inte att uppleva en P-Floyd konsert i för tidig sommarkväll – den avancerade, Pink Floyd-inspirerade ljusshowen kräver mörker.

Fredagens konsert besöktes av cirka 500 personer och

berömdes med åtskilliga superlativ dagen efter.

Förväntningarna var stora inför lördagens konsert där P-Floyd skulle ge sig på det legendariska albumet "The Wall". Fler än 1500 personer hade checkat in under lördagen och en akut inkörd lastbil med öl fyllde upp i kylskåpen.

Pink Floyds gitarrbaserade musik lägger sig som en omslutande hinna av nostalgi över området. Den ljumma sommarkvällen fylls av en suggestiv stämning av överlighet och minnen.

TROTS ÖLKONSUMTIONEN är publiken lugn och trevlig. När musiken väl drar igång får den verkligen stå i centrum. Det visar sig att P-Floyd är värda det.

De nio musikerna och sångerskorna ger en personlig och träffande bild av sina idoler. Skådespelet med ljusshow, filmprojicering och karaktären Pink understödjer de skickliga musikerna.

Saxofonsolon av Tomas Alm i "Another brick in the wall"-partierna siktar mot natthimlen, gitarrsolon av främst Jan Stumsner är ihärdiga och sångaren Hans Lundin är som bäst och mest lik när han får ta i.

Förutom låtarna från "the Wall" passar de även in tidigare hitlåtar som "brain damage", "wish you were here" och "chine on you crazy diamond". Skön hjälp till sången

FOTO: HELENE SJÖSTRAND

Sångaren och gitarristen Hans Lundin låter mest lik David Gilmour och bjöd på stor underhållning med de övriga nio på scenen.

bidrar, som sig bör, ytterligare två av musikerna samt körsångerskan Katarina Henningsson.

DET ÄR BEFRIANDE att P-Floyd inte försöker leka Pink Floyd på scenen utan gör sin egen show. Utelämnas går dock in-

te byggandet av den vita murten som täcker hela den stora scenen.

När den rivs och allt blir

mörkt återstår bara allsångstrallande både från och nedanför scenen.

ANNA SIMS